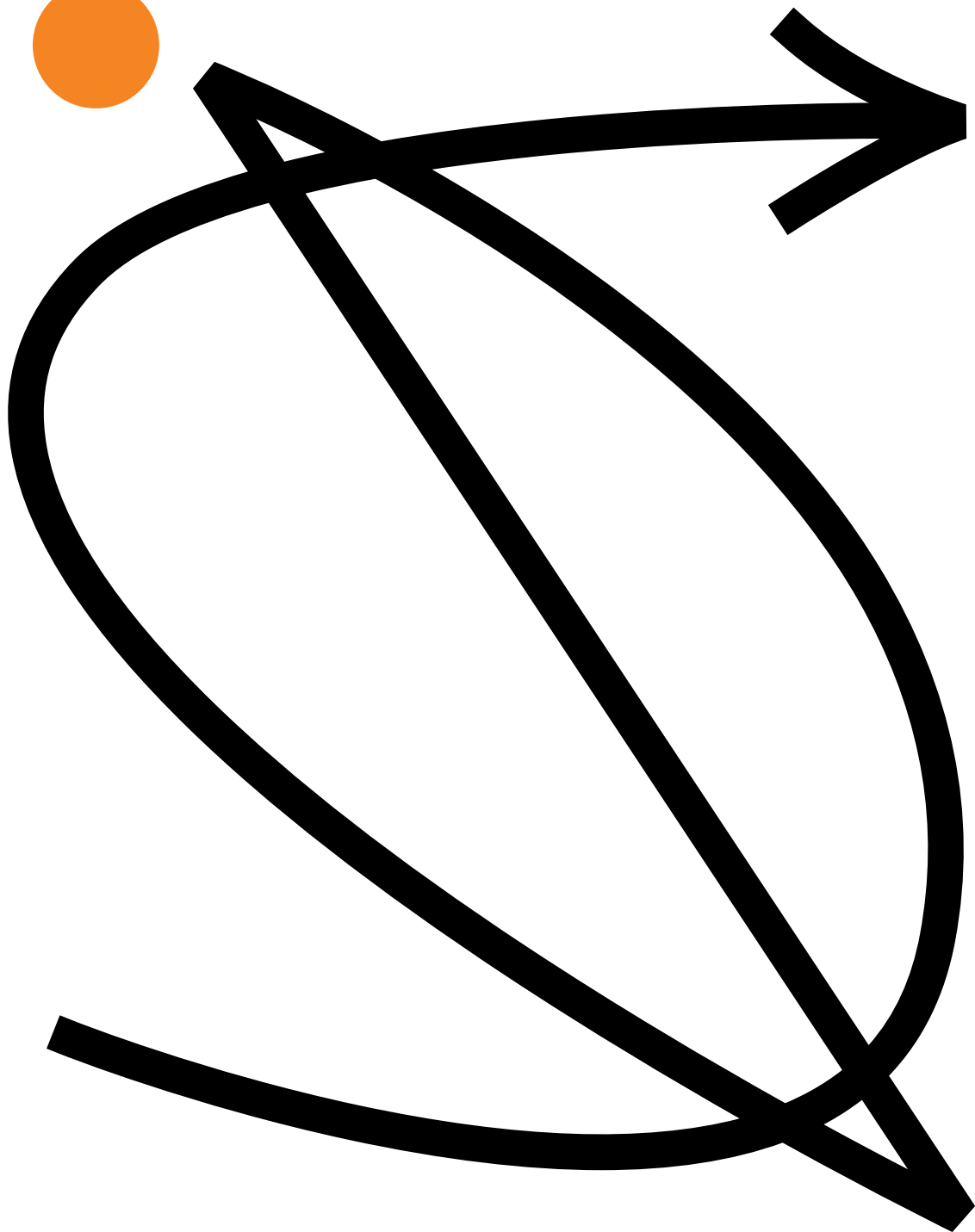
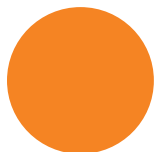

НАВІГАЦІЯ

КАТАЛОГ
ВИСТАВКИ
УЧАСНИКІВ/ЦЬ
ПРОГРАМИ

2023

Навігація 2023
інтеграційна програма
для митців

Команда проєкту

Кураторки програми
Божена Пеленська, Олена Касперович

Кураторка виставкового проєкту
Олена Касперович

Програмно-виконавча директорка
Божена Пеленська

Фінансово-виконавча директорка
Тетяна Федорук

Менеджмент
Олена Касперович

Дизайн
Катерина Дрозд

Комунікації
Марія Швець, Юліана Чорна

Фінансовий супровід
Лілія Бей

Технічне забезпечення
Євген Червоний

Офіс менеджмент
Анастасія Молоко

Асистування
Анна Городецька, Поліна Запольська

Фотографки
Ольга Климук, Златослава Криштафович

Jam Factory Art Center – інституція сучасного мистецтва у ревіталізованому просторі. Через свою виставкову, дослідницьку й освітню діяльність у різних сферах (візуальне мистецтво, театр, музика) команда розширює розуміння сучасного мистецтва та реагує на актуальні виклики суспільства. Місія інституції – створювати та презентувати сучасну культуру й мистецтво, підсилюючи середовища відкритих та свідомих людей і громадянського суспільства.

У часі війни основною діяльністю Jam Factory Art Center як мистецької інституції залишається розвиток культурного та мистецького сектору, який команда вважає основною м'якою силою країни. У відповідь на початок повномасштабної війни Росії проти України організація запустила низку програм і активностей, спрямованих на підтримку українського незалежного мистецтва, спільното-орієнтовану діяльність, осмислення подій через мистецтво.

Учасники та учасниці програми і виставки

Юліана Алімова, Харків
Софія Билим, Харків
Надія Величко, Хрустальний/Харків
Маргарита Журунова, Вінниця
Богдан Локатир, Львів
Ірина Лоскот, Харків
Антон Малиновський, Миколаїв/Харків
Дар'я Молокоєдова, Краматорськ
Вікторія Телетьєн, Донецьк/Харків
Ілля Тодуркін, Маріуполь
Анна Черкас, Харків
Дарія Чечушкова, Одеса

У програмі «Навігація 2023» від Jam Factory Art Center взяли участь 11 митців та мисткинь із Харківської, Луганської, Донецької, Вінницької, Миколаївської та Одеської областей, які переїхали до Львова після 24 лютого 2022 року.

Це другий набір програми, яку ми розпочали у 2022 році, щоби посприяти інтеграції художників і художниць у культурне й мистецьке поле Львова, а також їхньому професійному розвитку. Досягти цієї мети вдалося завдяки ознайомленню учасників та учасниць програми з культурними інституціями міста, зустрічам із місцевими художниками й галеристами, лекціям з історії мистецтва Львова, прогулянкам із дослідниками міста. Всі залучені до програми отримали стипендію, доступ до простору майстерні та фінансування для втілення своїх мистецьких проєктів, зокрема тих, що реалізовувалися у співпраці з іншими художниками, а також можливість презентувати роботи у Jam Factory Art Center.

Завдяки програмі ми створюємо умови, в яких митці можуть впевненіше почуватися в новому середовищі, розширити мережу професійних контактів, продовжити або відновити свою мистецьку діяльність, розпочати нові проєкти.

Саме зараз, у час великої загрози для нашої країни та культури, нам видається важливим актуалізувати цінності взаємодопомоги і солідарності спільноти індивідуальних культурних акторів та інституцій через розбудову нових програм підтримки, інтеграції й підсилення професійної спроможності українських митців та мисткинь. Робота із професійними митцями є ключовою складовою у втіленні нашої місії – підтримки сучасних процесів в українському та міжнародному мистецтві й культурі – і зараз, у час війни, нам як ніколи важливо консолідувати свої сили навколо зміцнення професійної мистецької спільноти України.

Період проєкту: березень – травень 2023 року.

Підсумком програми стала виставка робіт учасників і учасниць. Продовжуючи свою мистецьку практику, об'єднуючись у співпраці, учасники і учасниці створили і представляють 9 проєктів, що розкривають їхній спосіб проживання війни на особистому рівні і як учасників більших і менших спільнот.

Митці і мисткині зустрічаються зі смертю, руйнуванням, неможливістю повернення додому чи в стан «до». Втрата стану безпеки, дому, близьких людей – все це спонукає заново відповідати на питання, ким ми є. Художники відшукують способи говорити про свої травми голосами звірів, понівечених полів, дивних створінь, природних і надприродних форм. Шляхом до спасіння тут стають збереження чуйності до себе і до живого світу навколо, здатності співчувати, зберігати пам'ять, віднаходити зв'язки і говорити про спільне.

Виставка «Навігація 2023»

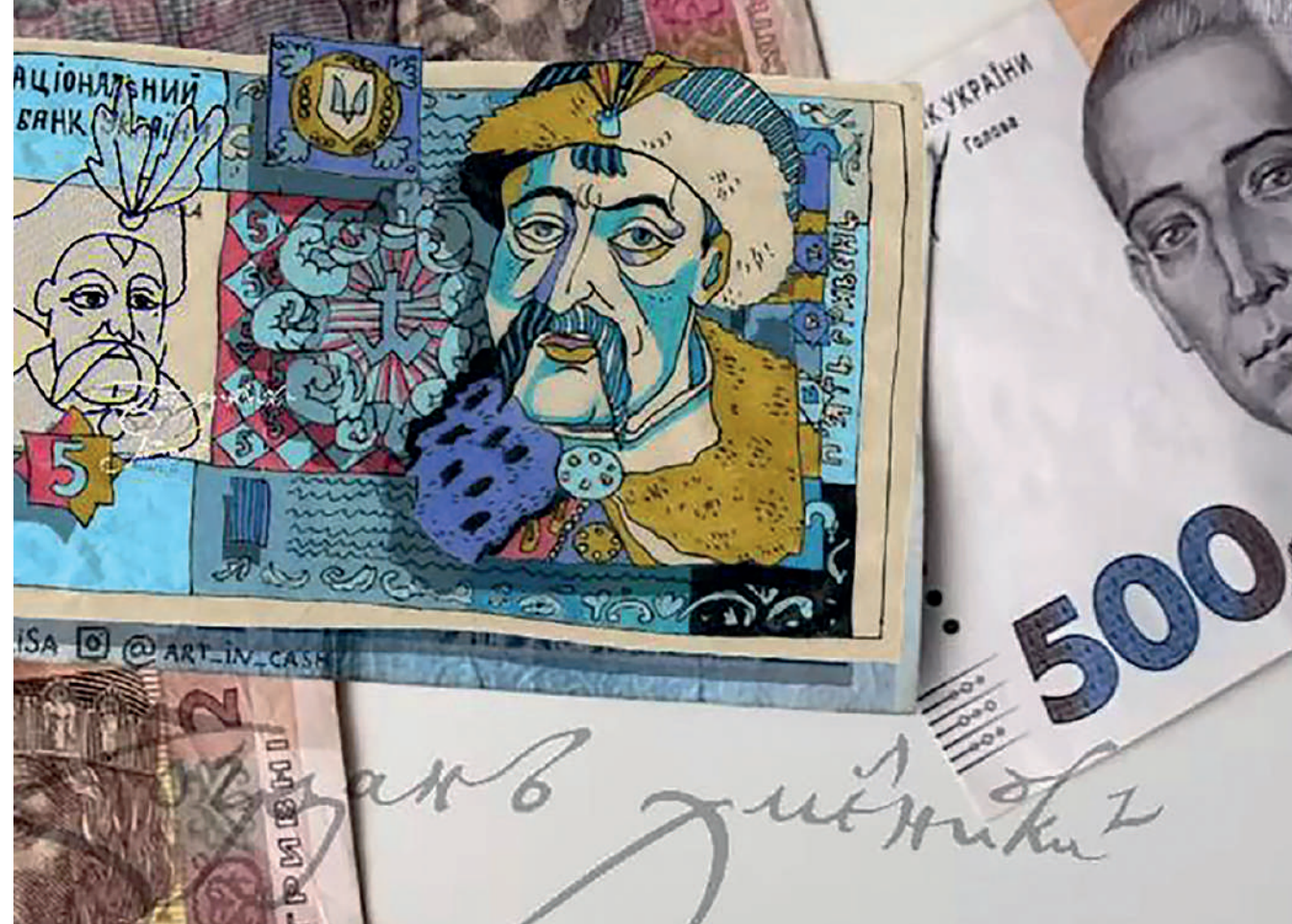

Юліана Алімова

Мисткиня з Харкова, навчалась у ХДАДМ, займається концептуальним мистецтвом, environment projects, експериментує з використанням віртуальної та доповненої реальності. Основні теми робіт Юліани: гра, містика, побутова магічність, середовища та простори, самопостереження та самовивчення, вартість та відносність, ідентичність, реальність.

How much is hryvnia?

2020 – ongoing

доповнена реальність

«How much is hryvnia?» – проект у доповненій реальності, частина проекту «АРТ-Конвертація». Усе почалося із майже риторичного запитання – звідки митець бере гроші? Може, малює? Я вирішила намалювати стільки грошей, скільки мені потрібно й деякий час жити на них, обмінюючи в людей на реальні, за курсом один до одного. Проект порушує питання взаємин художника та грошей, цінності художньої роботи, її вартості, а також суб'єктивності оцінювання робіт глядачем, покупцем, автором, колекціонером, критиком тощо. На запитання «Яка ціна гривні?», що ставлять мені стосовно цих робіт, я відповідаю: «один до одного». AR-медія та застосунок Artivive

дозволили митцю, у метафоричному сенсі, залізти в кишеню глядача, але не для того, щоб щось звідти витягти, а навпаки, покласти туди свої твори та створити привід для розглядання сучасних українських грошей, які ми завжди носимо із собою. За допомогою доповненої реальності кожен глядач автоматично стає тримачем художнього твору й завжди має до нього доступ.

Щоби побачити об'єкти в доповненій реальності, встановіть, будь ласка, безкоштовний додаток Artivive, візьміть гривневу купюру та наведіть на неї ваш смартфон. Проект представлений на всіх купюрах, окрім 1 грн.

Софія Билим

Мисткиня з Харкова. Навчалася в Харківській академії дизайну й мистецтв, займається книжковою графікою, ілюстрацією, графічним дизайном. У своїй практиці Софія реалізує дослідження цінностей гуманістичної етики та їхньої життєздатності на прикладі суб'єктивних історій.

Що я можу сказати про небо

ліногравюра на тканині

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Надія Величко

Художниця та дизайнерка з Харкова.
Працює з графічним дизайном, колажем,
керамікою.

Земля

кераміка

Серія керамічних плит-ландшафтів створена за мотивами краєвидів аерофотознімання українських полів після артилерійських обстрілів. «Зміна кута зору та масштабу робить ці краєвиди майже не впізнаваними, перетворюючи на абстрактні твори. Так само і війна часто здається далекою і абстрактною. Але понівечені поля – це реальність».

Дар'я Молокоєдова

мисткиня з Краматорська, навчалася в Харківській державній академії дизайну й мистецтв. Серед медіа, з якими працює художниця – відео, об'єкти, графіка.

Украдене мистецтво

мультимедійна інсталяція

Інсталяція є реконструкцією творчих робіт мисткині, створених до 24 лютого 2022 року й залишених у містах створення – у Краматорську та Харкові.

«Після повномасштабного вторгнення мою реальність вкрали, як і мої витвори мистецтва, які стали свідками іншого життя. Мимоволі я намагаюся їх актуалізувати, що ще більше вбиває їхній контекст. Проект 'Украдене мистецтво' є

відспівуванням минулого життя та робіт, а також їхнім переродженням у нові думки та ідеї. Завдяки певній нейромережі та на основі фотодокументації втрачених робіт створила зображення-клони, що живуть своїм життям, своєю реальністю. Як виглядає оригінал? Що із цього більше на нього схоже та чи є щось схоже взагалі?

Десь у паралельній реальності війна не відбулась і я можу далі малювати квіти на краях тарілки».

Маргарита Журунова,
Богдан Локатир

Маргарита Журунова з Вінниці й Богдан Локатир зі Львова працюють у співавторстві з 2015 року з напрямом енвайронменту та лендарту. У своїх проєктах митці розкривають теми взаємовпливу людини й пейзажу, що її оточує.

Тривожний стан

інсталяція

Інсталяція є адаптацією лендарт роботи «Тривожний стан» 2022 року. Форми багатократно збільшених шипів шипшини — пряме послання авторів до їхнього досвіду роботи з натуральними матеріалами. Автори працюють із простором, роздумуючи над тим, як перенести лендарт проєкт у галерею, зберігаючи сенс роботи:

«Нас усіх об'єднує почуття тривоги. Нічого не є

певним, почуття захищеності втрачене. Безпечні місця зникли, будь-що може сприйматися як небезпека, навіть найбільш звичні буденні речі. Загрози немає, так чому ж усе одно калатає серце? Колись комфортні простори проростають шипами. Звідки вони проростають, на кого направлені? Захищають вони чи ранять? Вібруючий, напружений, тривожний стан».

Ірина Лоскот

Художниця з Харкова. Створює перформанси та відео. Переосмислює сталі погляди та створює роботи, які проблематизують, провокують звернути увагу на незручні теми. Використовує міждисциплінарний підхід, змінює медіями та методи відносно кожної нової роботи. Основні теми, з якими працює художниця: пам'ять, взаємодія з містом, ідентифікація.

Перемога

відео, 2:31

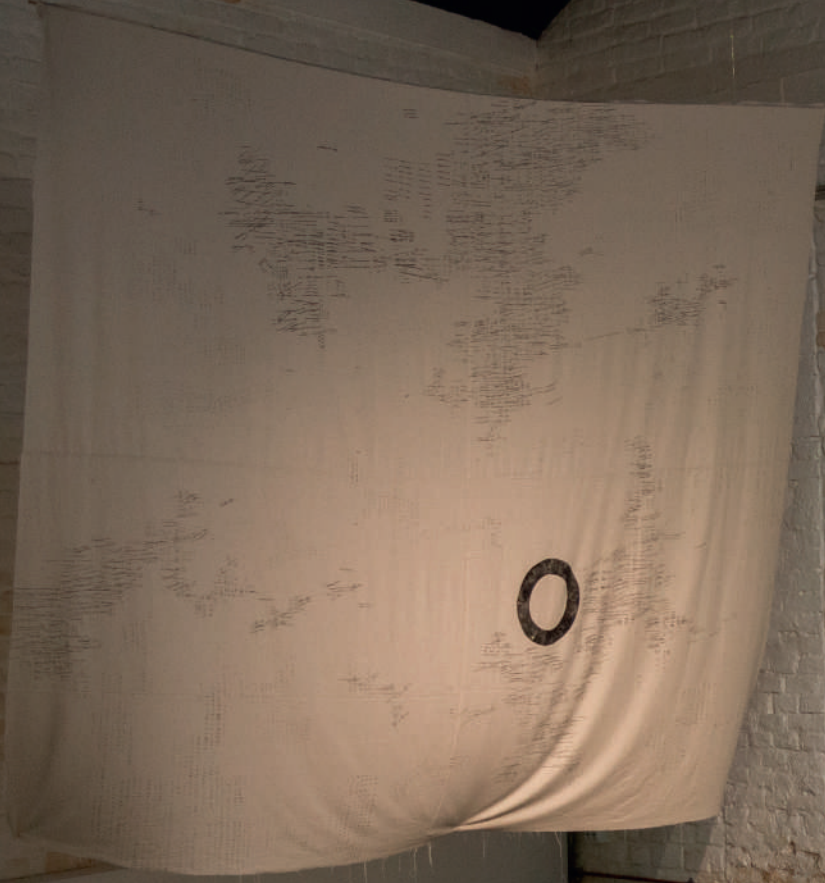
Відеоробота створена на основі фільму «Дихання твоє, земле...» (1986 року). У сюжеті вихваляють роботу голови одного з найпродуктивніших у ті часи колгоспів України «Перемога» — Івана Кісенка. У фільмі можна почути порівняння природи — із супротивником, ситуацію на жнивях — із ситуацією на полі бою, працю в колгоспах — з війною. Окрім цих метафор, зображено експлуатацію земель і тварин.

У другій частині відео ми бачимо кадри, на яких зображено природу. Вони розміщені на шаховій дошці, де, як говорить Іван Кісенко, «білими ходить природа, а людина відповідає на її хід». На думку авторки, уявлення про взаємодію з природою як із ворогом на війні, виправдовує експлуатацію як явище. Те саме уявлення лежить в основі політики імперіялістичної війни.

Спів птахів

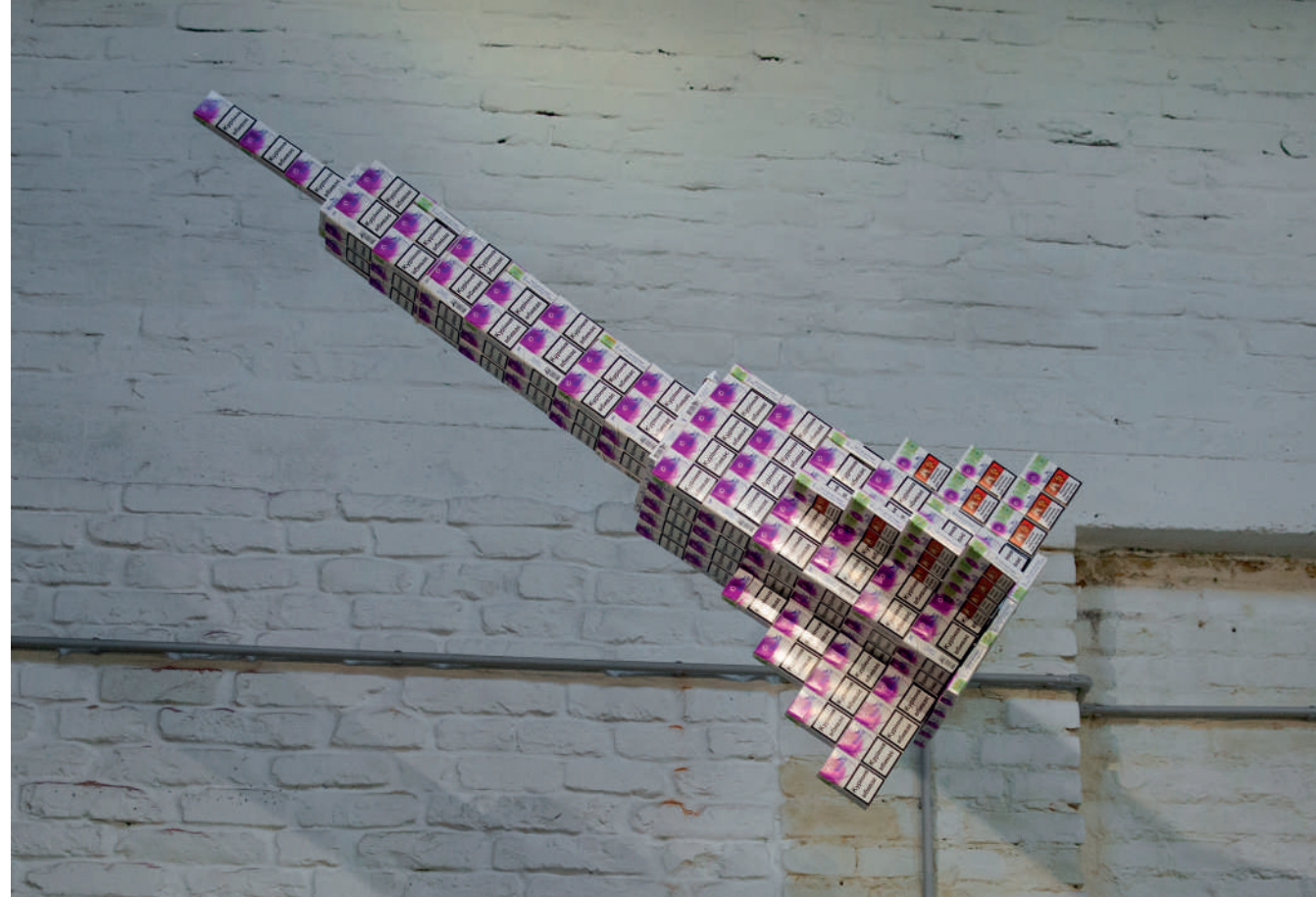
відео, 1:28

Співом птахів зазвичай описують гармонійність «природи». Субтитрами ілюструють «мирні» звуки природи у відео та ті, які навряд чи можна почути через незручність. У такий спосіб мисткиня воліє викрити ілюзорність мирного звукового пейзажу, невидимість проблем експлуатації та насилля.

Антон Малиновський

Митець зі Снігурівки, Миколаївської області, останні роки жив і працював у Харкові. У своїй практиці Антон використовує такі медіа як фотографія, відео, інсталяції, об'єкти. Антон є членом колективу школи фотографії МУРН.

Ракета із сигаретних пачок

об'єкт

«Цей проєкт я задумали ще у 2020 році. Тоді ракета символізувала для мене повернення додому. У своєму маленькому містечку я почували себе як вдома тільки, коли були малі. Тоді ж дід робив мені роботів із сигаретних пачок, ніби сублімуючи свою залежність. Для мене ракета – це символ повернення додому: у дитинстві в мене був журнал із головоломками, де за сюжетом інопланетянин впав на землю і його ракета втратила деякі деталі. Разом із ним та іншими персонажами

треба було вирішувати ці головоломки та знаходити необхідні деталі, щоби полагодити ракету, на якій він міг би повернутися додому.

З початком повномасштабного вторгнення ракета стала символізувати інше – втрату дому. Тож тепер ці накопичення сенсів складаються в символ неможливості / втрати можливості повернення додому, у дитинство, у попереднє безтурботне життя».

Ілля Тодуркін

Народився і виріс у Маріуполі, навчався в НАОМА на факультеті графіки. Переїхавши до Одеси, приєднався до групи художників ОСРЗ-2, де в займався перформансом. Ілля займається графікою і скульптурою. Серед практик митця – зміна або доповнення простору, створення об'єкта й малюнка із ситуації або досвіду, спостереження неживих об'єктів, «живих» та неживих просторів, нематеріальних відносин та станів матеріальних предметів.

Покриття тіл

земля, тканина

Для створення інсталяції автор послідовно поєднує декілька практик: збирання шматочків землі містом протягом місяця, збирання матеріялу землі в людські тіла та накривання тіл малюнками. Розкриваючи тему осмислення смерті через особисту історію, митець віддає головну роль самому процесу створення роботи, тому кожен етап роботи і вибір матеріялів не є випадковими. Їх ретельно описав автор:

«Кожна ця практика модулювала мою думку в різних напрямках: викопуючи землю я звертав увагу на те, як місто розпоряджається та маніпулює землею, впливає на місця, де є земля, а де вона прихована. Гуляючи Львовом, я думав про міста,

думав про свій рідний Маріуполь та порівнював їх, думав, що земля – це портал, це склад мертвого, що створює з усього універсальний монумент. Складаючи тіла із землі, я думав про життя і смерть моїх однокласників Данила Козлова, Лії Крилової та її маленької сестри, що загинули цього року в Маріуполі, їх пам'яті і присвячую цю роботу.

Накривання тіл тканиною для мене завжди було дією, яка дорівнює прощанню з померлим. Але я уявляю, що ця тканина може щось розповісти, я хотів би, щоб моє тіло оповила історія або малюнок. Я уявляю як багато тіл не можуть знайти, вони навіки сховані в землі. Позичаю шматочок пам'яті землі».

Дарія Чечушкова

Мисткиня з Одеси. Вивчає теорію та історію мистецтва в НАОМА. У своїй практиці досліджує взаємозв'язок людей та навколишнього середовища за допомогою роботи з простором, зібранням сучасного народного фольклору в головне медіа – блокнот-щоденник, з якого виростає кімната-подія.

Мутовані-бестіарій Глава «Інвазійні втручання». Із серії «Екоренесанс»

рельєф, зін, стритарт

Мутовані-бестіарій – це серія рельєфів-образів і станів внутрішньо переміщених осіб у Львові. Мисткиня бачить Львів як переповнене місто-корабель, яке прийняло травмованих людей. Використовуючи фольклористичний стиль малюнків середньовічної схоластики, авторка представляє образ міста як мушлю, а його нових мешканців як тварин-мутантів, що там ховаються. Цей проєкт також є спостереженням за трансформацією міста, яке гармонійно чи примусово змінилося за останній рік.

що в нас
співзвального?

НАВІТЬ У
ЗАМКУ МО
ЖНА ЗНАЙТИ
СВОЮ МУШ
Ю

ХИБНА ВЕСНА
A rectangular ceramic tile showing a small house and a tree.

ЗНОВУ ЙДУ
ВЗДОВЖ
РІЧКИ

CONCRETE
POETRY

ТУТ БУВА
РІЧКА

Мисткиня про свій проєкт:

«написання історичного епосу, збирання сучасного фольклору:

середньовічний зоопарк -> сховані в мушлях -> трансформовані травмовані тварини ->

місто-фортеця -> ковчег

сюжет 'бестіарій' про мутацію та зникнення людського в людстві.

сюжет 'середньовічний зоопарк' — це метафора релокованих і травмованих переселенців у Львові.

Львів — переповнене 'місто-фортеця', для якого переживання 'інвазійного втручання' історично стало природним.

інвазійне втручання.

інвазія — це вторгнення в регіон чужорідного біологічного виду задля збільшення ареалу. Зумовлюється вона зміною екологічних факторів.

Виникли нові суцільні симптоми — втрата емпатичності, відокремленість, сепаративність, острівне положення, унаслідок вимушеної релокованості. Місто здалося мовчазним, переповненим, збентеженим.

Відчуття: чужорідність.
Хибне щастя 'нормального життя'.

Стан: схований.

Процес: мутація, пристосування, інвазія.

Розвинулася нова психогеографія, нові стежки вздовж хонтологічної річки, ходіння по колу, прокладання нових маршрутів, усі дороги ведуть до моря, до місць, де я був щасливим, чи хоча б трохи згадав про таку можливість.

якщо корабель приплив до львова,
де тут велика вода?

кожного дня я йду вздовж річки,
якої насправді не існує.»

Вікторія Телетьєн

народилася в Донецьку. Закінчила Донецьке художнє училище (відділення декоративно-прикладного мистецтва) та Харківську державну академію дизайну та мистецтв (відділення монументального живопису). 2016–2018 рр. разом із Юрієм Штайдою були кураторами й учасниками лабораторії «ex.плєнер: Віддалений доступ». З 2009 року Вікторія — постійна учасниця міжнародних лендарт симпозіумів в Україні — Могриця, Міфогенез. Мисткиня працює з темою взаємодії людини та середовища. У таких напрямках як сайт-специфік арт, живопис, графіка.

Анна Черкас

народилась Полтаві, навчалась у Харківській державній академії дизайну й мистецтв, на факультеті фотомистецтва та візуальних практик. У Харкові працювала з такими медіями: графіка, живопис, інсталяція та фото. Є учасницею Ukrainian women photography. У Львові Анна працює з глиною та комбінаціями з листям. Серед тем графічних робіт є внутрішні переживання людини та її взаємодія з природою. Анна використовує природні матеріяли, поєднуючи їх із графічними зображеннями, що є засобом для інтуїтивного дотику з просторами та людьми.

вул. Рибна
vul. Rybna

1

